

Lakógyűlés — a KISZ- bizottságon

Szegeden, a Bécsi körúti KISZ-társasházak után a Római körúton is elkészült újabb hatvan lakás. Egy épületrészbe már beköltöztek, s a napokban a további hármát is elfoglalják a tulajdonosok. Tegnap, a KISZ városi bizottságán lakógyűlést tartottak, hogy közösen döntsenek a legsürgősebb tennivalókról.

Párkányi Gyula, az egyik lakó, ismertette a KISZ-társasházak szervezeti szabályzatát, majd megegyeztek a közszolgáltatási díjak és közös költségek fizetésének módjában. Az egyszerűbb elintézés érdekében, minden egyes új lakástulajdonos egy összegben, OTP átutalási betétkártyára fizeti be a különböző szolgáltatási díjakat.

Csonka Istvánnak, a KISZ Szeged városi bizottsága szervezési osztályvezetőjének javaslatára megválasztották a lakóbizottság elnökét — Benkő Ferencet —, s lépcsőházanként egy-egy intéző — és ellenőrző bizottsági tagot is kijelöltek. Ezután a várható közös kiadásokról és a közös tevékenységek elvégzéséről beszéltek.

Szén és acél

Az európai szén- és acélközösség országai 1967-ben 89 889 000 tonna acélt termeltek. Ez 5,5 százalékkal haladta meg az előző évi termelési eredményt. (85 105 000 tonna.)

Mi lesz a vegyesművelésű tsz-ek sorsa?

Szatymazi tapasztalatok

Figyelemre méltó tapasztalatokkal szolgált a tegnap Szatymazon sorra kerülő mezőgazdasági aktívaülés. A községi tanácsházán a három termelőszövetkezet gazdasági és pártvezetői, brigádvezetői ismerkedtek az új tsz-törvénnyel, a földjogi törvénnyel, meghallgatták és megvitaták a két törvény eddigi végrehajtását.

A feladat

Dr. Somogyi Ferenc, a községi tanács vb. titkára beszámolójában hangsúlyozta a két törvény létrehozásának szükségességét, s azt, hogy végrehajtásuk egybeesik az új gazdasági mechanizmussal. A falusi pártszervezetek és a termelőszövetkezetek vezetőinek, a többi között feladata az is, hogy a tagok jól ismerjék meg a törvényeket, tudják jogait, kötelességeiket. Az új termelőszövetkezeti törvény vonásai közül kiemelte a részkegyelések szerepét, határozathozó jogkörét. Ezután a termelőszövetkezeti tagokat is megilletik azok a kedvezmények, amit korábban az alkalmazottak élveztek, így például a fizetett szabadság, vagyis 12 nap alapszabadság, és a tagsági viszonyban eltöltött évek számától függően járó pót szabadság is.

Széll János, a Finn—Magyar Barátság Tsz elnöke arról számolt be, mit tettek eddig az új termelőszövetkezeti törvény végrehajtásáért. Felvetette, mi lesz a vegyesművelésű termelőszövetkezetek sorsa, mi lesz a családi művelésre kiadott szőlőterületekkel? Kókusi Imre, a Béke Tsz elnöke a

már korábban megalakított különböző munkabizottságok tevékenységéről szolt, így a többi között az új alapszabály előkészítéséről is. A termelőszövetkezetben eddig 136 pártoló tagot tartottak nyilván, s ilyen címen évéről évre 94 hold szőlő- és gyümölcssterület esett ki a nagyüzemi termelésből. Az írásbeli felszólításra a volt pártoló tagok 94 százaléka azzal válaszolt, hogy nem óhajtt szövetkezeti tag lenni és mentesítési kérelmet ad be a felesleges hatóságokhoz.

Mennyire jogos a mentesítési kérelem, hogyan is rendezik majd ezeket a földügyeket? Ő is felvetette, hogyan szüntessék meg a vegyes művelést. Elmondotta, a szövetkezeti tagok közül több mint 40-et törölni akarnak nyilvántartásukból, mert eddig nem vettek részt a közös munkában, jóllehet némelyek, mint Leimetter Mihályné. Éveken át dolgoztak látástól vakulásig, a pártoló tagok földjén. Rendbehozták a földet, a szőlőt és most majd a kártalanítás során a pártoló tag jót nevezhet, szép summa pénz üti a markát. Leimetter pedig, mivel egyáltalán nem vett részt a közös munkában, kizárják a termelőszövetkezetből.

Kérdések

Fűz Ferenc, a Homokgyöngye Tsz elnöke csatlakozott az előtte szóló elnökhöz és hangsúlyozta, most a zárszámadás és tervkészítés idején kellene tisztázni, hogyan is lesz tehát Szatymazon a termelés. Ez foglalkoztatja az embereket, a fa-

lut, és rövidesen kezdődnek a különböző rendezvények, ahol ezt számonkérlik majd tőlük.

Fodor József, a Finn—Magyar Barátság Tsz elnökhelyettese az új alapszabály készítésének fontosságáról és az „ismeretlen” földek művelésére, megváltására hívta fel a figyelmet. Leitner Ferenc, a Béke Tsz párttitkára javasolta, hogy a három gazdaság vezetősége közösen vitassa meg a legfontosabb teendőket.

Haszon tanácskozás volt — több szempontból. A falut érdekli, hogyan is történik hát a két törvény végrehajtása. Szatymazon különösen megnőtt azoknak a száma, akik politikai előadásokra járnak, s ezekről a témákról szeretnének hallani. A tegnapi tanácskozáson kiderült: sajnos, nem értették meg teljesen és világosan a törvények végrehajtási utasításait, ezért terjedhetett el az a nézet: ezért nem tudnak most mit csinálni; ezért nem tudják, mi lesz a vegyestípusú tsz-ek sorsa, s mi lesz a családi művelésű szőlő- és gyümölcssterületekkel. Ezt sajnos, elősegítette a határozatlan és bizonytalan tájékoztatás is. Még szerencse, hogy a véletlenül „betévedt” dr. Gál Gyula, a megyei földhivatal vezetője és dr. Dietrich Gábor, a megyei tanács vb. csoportvezetője, akik részletesen és a végrehajtási utasításoknak megfelelően tájékoztatták az aktívaülést résztvevőit. Leccsillapítottak tehát a kedélyek és a felvetett problémákra — ma mindre — megnyugtató választ kaptak a szatymaziak.

A törvénynek megfelelően

Mi tehát a lényeg? A megyei konzultációs bizottság foglalkozott a vegyestípusú termelőszövetkezetek helyzetével, s rövidesen egy kiadványt tesz közzé. Az új törvény értelmében nincs szükség ilyen megkülönböztetésre, ugyanolyan jogok illetik a szóban forgó gazdaságokat, mint más termelőszövetkezeteket. Azt, hogy milyen művelési módot, részesművelést, családi művelést, s milyen munkadíjazást alkalmaznak Szatymazon, az a helyi szövetkezetek ügye. Lényegében az eddigi bevált módszerek alapján kell ezt rendezni, s az új alapszabályban is rögzíteni, valamint majd a munkamegállapodásokban.

A pártoló tagság helyzetét illetően pedig; január 1-ével megszűnt ez az intézmény, de azért az idén még a háztáji földet használhatják, hiszen tulajdonjogiilag az övéké. Csak 1969 január után kerülhet szövetkezeti tulajdonba. Nem rendezik máról holnapra, nem is lehet ezeket az ügyeket.

Szatymazon még nem tisztázódott minden kérdés. A közeli napokban ismét összejárnak a falu vezetői és a szakemberekkel megvitatják a legfontosabb tennivalókat.

Sz. Lukács Imre

Túl az első rohamon

Egyik napról a másikra megnyílt, túl vagyunk a tél első rohamán. Mint mindig, a szegediek most is becsületesen helyt álltak, amikor mínusz 10 fokot mutatott a hőmérő, végezték munkájukat, kit hová állított a kötelesség. Nemcsak azok az érdem, akiknek a szabadban kellett dolgozniuk, a többiek is: a tél megpróbáltatásai mindenkit sújtanak: gyári munkást, tisztviselőt, kiskolást.

Hiszen tudjuk jól, hogy Szeged közlekedése még koránt sem tökéletes, s különösen nem az, hóban, fagyban. Késnek, elakadnak a villamosok, autóbuszok, olykor negyedórákat kell várni rájuk a megállóban, ami bizony egyáltalán nem kellemes. Még akkor sem, ha történetesen nem fűz százkilométeres sebességű észak-nyugati szél. Több tüzelőre is szükség van, amit nap mint nap fel kell cipelni a pincéből a lakásba. S még a központi fűtéses házak sincsenek biztosítva a hideg ellen: éppen a legnagyobb fagyban mondta fel a szolgálatot a fűtés a megyei tanács székházában vagy például a Lenin körút 18—20. számú lakóházban.

Persze a tél örömeit is hoz. Elsősorban a gyerekek, a fiatalok számára jelent sok élményt, vidámságot. Benépeült szánkózókkal a töltésoldal meg a múzeum előtti lanka, az alföldi gyerekek hegyvidéke, s megnyitották kapujukat a korcsolyapályák is. A téli szünetet is okkal-joggal számolhatjuk az örömek közé.

Voltak napok, amikor a felnőtt emberek csak akkor léptek ki az utcára, ha nagyon muszáj volt, este 9 óra után szinte kihalt a város. Még nappal is abbamaradtak a más-más szokásos városi színesítő munkák: fagysszabadságra mentek az aszfaltozók, csak a kátyúk, földhányások maradtak posztjukon; elodázták a napokra a híd új lámpáinak szerelését; el-elmaradt a szeméthyordás is. Különösen az ünnepek alatt volt visszatartó a városban a sok KUKA-edény az utcán, s mellettük a felgyülemelő szemétkupacok.

Az enyhülés is bajjal járt. Már hótakaró borította rég az egész országot, amikor Szegeden havazni kezdett, s azután gyorsan el is olvadt. Ilyenkor viszonylag könnyű eltakarítani, de — szokás szerint — megint nem volt hozzá elég erő. Az útátjárók egy része meg a belvárosban is járhatatlan: a színház előtt valóságos tenger van, a híd letisztításához is csak kedden fogtak hozzá istenigazából. Talán érdemes lett volna a pesti példát átvenni, s még ősszel egyezséget kötni hóeltakarításra az arra vállalkozó KISZ-szervezetekkel.

Megnyugtathat bennünket, hogy a gondok, nehézségek közepette sem jutott eszébe senkinek, hogy az „előre nem látható”, „rendkívüli” télre, fagyra, hóra, esőre hivatkozzék. Végre lejárt ez az „álobjektív” érv, s mindenki természetesen vette, hogy ebben az évszakban hideg van, amivel számolni kell, amire fel kell készülni. Ha valami nem sikerült, annak más oka van.

Nem kell jósnak lenni ahhoz, hogy tudjuk: csak a tél első rohamának van vége, az enyhülés átmeneti előbb-utóbb visszatér a szigorú tél. Jó lenne ha az illetékek máris megpróbálnák hasznosítani az első felvonás tapasztalatait, hátha sikerülne az eddiginél még jobb körülményeket teremteni a városban.

Fehér Kálmán

Az ideai árualapokért

Népi ellenőrök tapasztalatai az iparban

A népi ellenőrzés nemrég lefolytatott vizsgálata során azt is szemügyre vette a megye és Szeged néhány vállalatánál és szövetkezeténél, hogy az áttérést az új mechanizmusra hogyan készítették elő, mennyiben biztosított az árutermelés a bel- illetve külkereskedelem részére az idén. Az ipar már tavaly számottevően segítette a kereskedelem felkészülését. A Szegedi Ruhagyár — például — 1967 második felében a kereskedelem részére mintegy 15 millió forint értékben szállított terven felült munkaruhákat, köpenyeket, köztük több új modellt. A Tisza Bútoripari Vállalat ezer darab Szundi heverőt adott át többletként. Az idei évre valamennyi vizsgált vállalat a termelés növelését tervezte, aminek realizálását alátámasztja a kereskedelem igénye.

A belföldi árutermelés meghaladó ütemben növekszik az exporttermelés a Ruhagyárban, a Bútoripari Vállalatnál és megfelelő megrendelés esetén a Szegedi Szabó Ktsz-nél. Ezek a feladatok azonban nem rontják a lakosság áruellátását. Az export részarány jelentősen csökken a Hódmezővásárhelyi Divat Kötöttáru-gyárban, ahol elsősorban a közkedvelt szintetikus és fűszágyapjú kötöttáruk termelését növelik, míg csökken a pamutáruk gyártása.

Az ipar rendelkezésmólmánya kielégítő. Az első félév kapacitást általában lekötötte a kereskedelem. A megállapodások gyártmányonkénti tisztázása azonban még nem maradvány. Ennek elhárítása zavarja az anyagbe-

szerezést és a munkaszervezést.

A vállalatok felismerték, hogy az új körülmények megkövetelik a minőség javítását, a választék bővítését. A Ruhagyár módosítja, tökéletesíti a vasalás technológiáját, új cikkekkel, modellekkel lepi meg a vásárlókat. Ízléses és kedvelt a már gyártott szintetikus anyagból készült divatköpenye. Növekszik a Hódmezővásárhelyi Divat Kötöttáru-gyár termelésében a bel- és külföldön egyaránt igen keresett szintetikus alapanyagú kötöttáruk (szettek, pulóverek) és a durva síkhurkolt áruk részaránya. Újdonságként gyermekbocskort és hátul nyitott lányka körömpipót ad piacra a Hódmezővásárhelyi Szandálüzem.

Az árak nivellálása kedvezően érezteti hatását. Idén elegendő mennyiségben gyárt az ipar gyermekdálványt, alumínium ételhordót, csiszolt edényt stb. Az állami támogatás csökkenése folytán az alumínium- és zománcedény, drótfonat, szerzőmók exportja csökken, s ezáltal nő a belföldi árualap. Amíg általánosságban megállapítható, hogy a vállalatok többsége átérzi fellendülését az általa gyártott cikkek termeléséért, addig néhány esetben durva negatív példák is találkoznak. A Zománcipari Művek és a Vas Műszaki Nappalereskedelmi Vállalat közötti szerződés azért hiúsult meg, mert a szállító az áru átvétel helyéül a gyártási elvárta megelégedni, átvétellel ezzel a szállítási kötelezettségét. A Sörinári Vállalat képviselője azzal a kisteleki vezetővel szemben, aki nem

volt hajlandó azonnali inkasszó nyilatkozatot adni, nem titkolták burkolt fenyegetésüket, hogy az a szövetkezet áruellátásában majd vissza fog ütni.

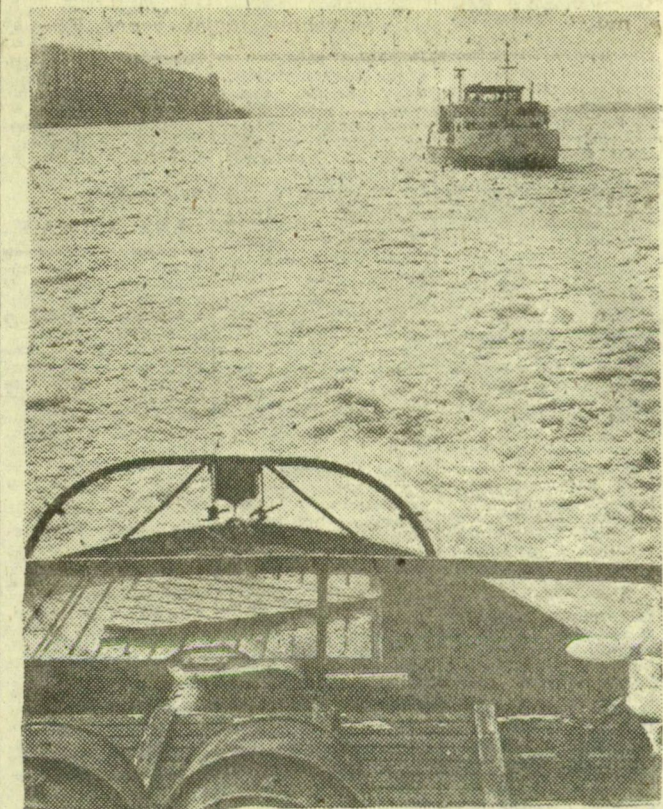
A termelővállalatok a rendelkezésükre álló kapacitás erejéig általában hajlandók szerződést kötni. Az új helyzetben azonban igyekeznek egyesek olyan feltételeket szabni, amelyek igen hátrányosak a másik félnek. A Róvikótól szerzett információk szerint egyik-másik szállító vállalat a negyedév első és második hónapjában csak forint teljesítést akar vállalni, s csak az utolsó hónapban a választék szám szerinti teljesítését. Ez azzal járna, hogy bizonyos áru-féleségből, pl. pulóverból egyik hónapban csak az egyik, másik hónapban csak a másik szám érkezne a kereskedelembé. Gyakorlati, hogy a szállító az eddiginél jóval rövidebb fizetési határidőt akarnak elérni, áthárítják az egyes költségeket, vagy túlzott hasznót tartanak meg maguknak.

Az anyaghiányok rendszeres megszűnésével több ktsz és helyi vállalat alapanyag-ellátása bizonytalanra vált. A Vas-Műszaki Nagykereskedelmi Vállalat ezért több cikk szállítására (sütkész, étetőválvíz, kályhacső) a vizsgálat időpontjáig még nem tudott szerződést kötni. Összegezve megállapítható, hogy a megvizsgált fogvasztási vállalatok a megyei és szegedi vállalatok az áru-utánnótlás, a termelési változására érdeklődően általában kellő előrelátással megfontoltsággal járnak el a tapasztalt hiányosságok, hibák pedig a vállalatok között. Dr. Major János

A „tavaszi“-károk térítése

A rendkívüli hideget követő gyors, „tavaszi” felmelegedés károkat okoz ország-szerte.

A biztosító tájékoztatást adott arról, hogy milyen „tavaszi” károkat térítenek meg. A lakosság biztosításai alapján azokat a 200 forintot felüli viharokkárokat fizetik, amelyeket óránként 54 kilométeres, vagy annál nagyobb erősségű szél okoz. A lakások ajtó- és ablaküveg-kárait, tekintet nélkül értékükre, megtérítik. A vízve-

MTI Foto — Bajkó József felvétele

JÉGTÖRŐK Az Országos Vízügyi Főigazgatóság jégtörő-flottája napok óta a magyar szakszázson tevékenykedik. Képünkön munkában a jégtörők.

Ha nem megfelelő...

Az építésügyi és városfejlesztési miniszter és a pénzügyminiszter közös rendelkezésben módosította a szociális követelményeknek meg nem felelő telepek felszámolásáról 1965-ben kiadott EM—PM. rendeletet.

Az újabb kiegészítéssel szélesítették a kedvezményezettek körét. Így a gyorsított ütemű és teljes felszámolásra kijelölt telepek lakóinak már nem kell megvásárolniuk a kisajátított földrészt, kb. kapott házhelyeket sem.